

Bios ag. Medikou Iamatikou3

ρωτήταν: «Λες ή πίστη πρὸς τὸν Χριστὸν νὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ ἡ δική μας νὰ εἶναι μία τρέλλα;». "Εμεῖνε σαστισμένος, ἀλλὰ ὅχι ὅμως πεπεισμένος καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸν ξεπερνοῦσε κάποιος στὴν ἐπιστήμη, τὸν πέταξε σὲ μία τεράστια φωτιά, καὶ ἐπειδὴ βγῆκε ἀνέπαφος, τὸν γύμνωσε, καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσε μὲ μεγάλες σιδερένιες ἀλυσίδες τὸν χτυποῦσε σὰν τρελλὸς καὶ στὴ συνέχεια τὸν ἔριξε στὴ φυλακή. Μετὰ ἀπὸ πέντε ὅμως ἡμέρες τὸν βρῆκε ὑγιῆ νὰ ἀποδίδει προσευχὲς στὸ Θεό. Τότε τοῦ εἶπε: «ποῦ ἔμαθες ὡς Μέδικε τὴν μαγικὴ τέχνη; Εὰν δὲν τὴν ἀπαρνηθεῖς γιὰ νὰ λατρέψεις τοὺς δικούς μας θεούς θὰ σὲ βασανίσω τόσο πολὺ πού θὰ γίνεις τὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς».

Ο ἄγιος τοῦ ἀπάντησε:

«Δέν εἶναι μαγικὴ τέχνη, ἀλλὰ πιστεύω στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Γιό τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι ζωντανὸς καὶ μοῦ δίνει τὴ δύναμη νὰ ξεπερνάω τοὺς πόνους σὲ κάθε μαρτύριο. Γι' αὐτὸ δὲν φοβᾶμαι τὶς ἀπειλές σου καὶ τὰ μαρτύρια καὶ οὔτε πρόκειται νὰ θυσιάσω σὲ ψεύτικους θεούς». Τότε ὀργίστηκε τόσο πολὺ ὡς "Ἐπαρχος ὡστε διέταξε ἀφοῦ κτυπήσουν μὲ ραβδιὰ τὸν ἄγιο νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλι. "Οταν ἀκούσε τὴν ἀπόφασην ὁ ἄγιος ἀπέδωσε ἀτέλειωτες εὐχαριστίες στὸν Θεό, γιατὶ ἀφαιρῶντας του τὴ ζωὴ μὲ τέτοιο τρόπο, θὰ μποροῦσε πολὺ νωρὶς νὰ συναντήσει ὅλους ἐκείνους τοὺς μάρτυρες ποὺ εἶχαν ὑποστεῖ μαρτύρια καὶ εἶχαν πεθάνει γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μετεφέρθη τότε ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ ὡς δήμιος τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλή.

Ἐτσι ἀποκτᾶ τὸν ἔνδοξο φοίνικα τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ ψυχὴ του μετεφέρθη στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τὸ 172 περίπου στὶς 26 Ιουνίου.

Τὸ σῶμα του ἐτάφη τὴ νύχτα σὲ μία σπηλιὰ κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ ἄγιου Βίκτωρα, ἀπὸ κάποιον χριστιανὸ ὄνοματι

ρωτήταν: «Λέες ή πίστη πρὸς τὸν Χριστὸν νὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ ἡ δική μας νὰ εἶναι μία τρέλλα;». Ἐμεινε σαστισμένος, ἀλλὰ ὅχι ὅμως πεπεισμένος καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸν ξεπερνοῦσε κάποιος στὴν ἐπιστῆμη, τὸν πέταξε σὲ μία τεράστια φωτιά, καὶ ἐπειδὴ βγῆκε ἀνέπαφος, τὸν γύμνωσε, καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσε μὲ μεγάλες σιδερένιες ἀλυσίδες τὸν χτυποῦσε σὰν τρελλὸς καὶ στὴ συνέχεια τὸν ἔριξε στὴ φυλακή. Μετὰ ἀπὸ πέντε ὅμως ἡμέρες τὸν βρῆκε ὑγιῆ νὰ ἀποδίδει προσευχὲς στὸ Θεό. Τότε τοῦ εἶπε: «ποὺ ἔμαθες ὡς Μέδικε τὴν μαγικὴ τέχνη; Έὰν δὲν τὴν ἀπαρνηθεῖς γιὰ νὰ λατρέψεις τοὺς δικούς μας θεούς θὰ σὲ βασανίσω τόσο πολὺ ποὺ θὰ γίνεις τὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς».

Ο ἄγιος τοῦ ἀπάντησε:

«Δέν εἶναι μαγικὴ τέχνη, ἀλλὰ πιστεύω στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Γιὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι ζωντανὸς καὶ μοῦ δίνει τὴ δύναμη νὰ ξεπερνάω τοὺς πόνους σὲ κάθε μαρτύριο. Γι' αὐτὸ δὲν φοβᾶμαι τίς ἀπειλές σου καὶ τὰ μαρτύρια καὶ οὔτε πρόκειται νὰ θυσιάσω σὲ ψεύτικους θεούς». Τότε ὀργίστηκε τόσο πολὺ ὁ Ἐπαρχος ὥστε διέταξε ἀφοῦ κτυπήσουν μὲ ραβδία τὸν ἄγιο νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλι. «Οταν ἀκουστε τὴν ἀπόφαση ὁ ἄγιος ἀπέδωσε ἀτέλειωτες εὐχαριστίες στὸν Θεό, γιατὶ ἀφαιρῶντας του τὴ ζωὴ μὲ τέτοιο τρόπο, θὰ μποροῦσε πολὺ νωρὶς νὰ συναντήσει ὅλους ἐκείνους τοὺς μάρτυρες ποὺ εἶχαν ὑποστεῖ μαρτύρια καὶ εἶχαν πεθάνει γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μετεφέρθη τότε ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ ὁ δήμος τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλή.

Ἐτσι ἀποκτᾶ τὸν ἔνδοξο φοίνικα τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ μετεφέρθη στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τὸ 172 περίπου στὶς 26 Ιουνίου.

Τὸ σῶμα του ἐτάφη τὴ νύχτα σὲ μία σπηλιὰ κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ ἀγίου Βίκτωρα, ἀπὸ κάποιον χριστιανὸ ὄνόματι